

אנבי אערבנּוּ

"אנבי אערבנּוּ מידי תבקשׁוּ אם לא הביאתִי אליך וھצגתי לפְּנֵיךְ ווֹצַאתי כָּךְ
כל הַיָּמִים" (בראשית מג ט)

מסכת Baba Bathra דף קעג עמוד ב

א"ר הונא: מנין לערב
שמשתעבר? דכתיב: "אנבי
ערבנּוּ מידי תבקשׁוּ".¹
מתקיים לה רב חסדא:
הא קובלנות היא,
דכתיב: "תנה אותו
על ידי ואני אשיבנו"²
(בראשית מב לו!).²
אלא אמר רבי יצחק,
מהכא: "לקח בגדו כי
ערב זר ובعد נכרייה
חבלחו" (משל' ב טז);
ואומר: "בני אם ערבת
לדעך תקעת לזר כפיך"
(משל' ו א).³

בראשית רבה פרשה צא סימן ו

"ויאמר ראובן אל אביו את שני תמיית" - אמר לו: וכי בניך אין בנין?⁴ אמר להם יהודה:
הניחו לזמן עד שתיכלה הפת. אמר לו יהודה: אבא, אם הולך בנימין עמו, ספק נתפס ספק
לא נתפס. ואם איינו הולך עמו, قولנו מותים ברעב. מוטב תניח את הספק ותתפוש את
היהודים.⁵ אמר: מי מערב בו? אמר לו: אני, שנאמר: "אנבי אערבנּוּ מידי תבקשׁוּ". לך
נאמר: "וירא יעקב כי יש שבר במצרים".⁶

שבת שלום, חודש טוב והודיה בחנוכה מחلكי המים

¹ ערב הוא מי שהתחייב לשלם במקורה שהאייש החייב, לווה למשל, לא יכול להחזיר את החוב. דומה למושג ערב
שמשתמשים בו הימים.

² יהודה לא ערב למשיחו אחר. הוא ערב ישירות לבניין לפני יעקב וזה נקרא בלשון חכמיינו קבלן. מי שקבל על
עצמם את מלאו החוב. ואולי יהודה היה אפילו יותר מקבלן, הוא היה החייב - הלואה - בעצמו.

³ אז בסוף אנחנו לומדים את דין הערב מפסיקים אחרים. מהכתובים, מספר משל, לא מהתורה. חבל. אבל אולי
בכל זאת, כל האחים היו הלואה ויהודיה באמת היה הערב. אולי ראובן היה הלואה ויהודיה הוא הערב?

⁴ תשובה ניצחת ענה יעקב לררואבן. הסבא יחרוג את נבדיו? איך אפשר בכל זאת להסביר את דברי ררואבן?

⁵ "בריה (או בריא) ושםא - בריה (בריא) עדיף" - איפה זה כתוב? האם זה דומה לנו?

⁶ ומה שיק הפסוק המשיים לענייננו? מה ראה יעקב ששכנע אותו למסור את בניimin? שיש שבר במצרים? שאולי
משמעותו לכל המצב הקשה? האם יעקב ראה כאן משחו ברוח הנבואה? האם נזכר בחלומות של יוסף?
האם ניחש שיוסף חי והוא במצרים?